

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/103/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615010386
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1615010386.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného C. F. stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 01. februára 2017v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., M. H. XX

sa uznáva za vinného, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona č. 36/2005 o Rodine Z.z. a v zmysle rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 29.04.2015 č.k 9P 40/2014, právoplatného dňa 26.05.2015 vyplynula vyživovacia povinnosť, na svojho syna ml. C. F., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom H., J. F. XXXX/XX sumou vo výške 120 € / od 27.05.2015 do súčasnosti/, resp. v zmysle predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku od 01.07.2013 do 26.05.2015 sumou vo výške 30 € mesačne vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., J. F. XXXX/XX, túto svoju vyživovaciu povinnosť si v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval riadne v čase neplnil, čím mu takto vznikol za rozhodujúce obdobie od mesiaca júl 2013 až doposiaľ (od 01.10.2015 obvinený nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov a pri nástupe nahlásil vyživovaciu povinnosť na syna ml. C. F., s predpokladaným termínom ukončenia výkonu do 30.11.2015) a s výnimkou úhrad vo výške 220,- €, čím mu takto vznikol za uvedené obdobie na bežnom výživnom dlh vo výške 2 630,- €, pričom v rozhodujúcom období neplnenia si vyživovacej povinnosti nebol evidovaný ako nezamestnaný, ani nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi, pracoval predovšetkým brigádne cez personálne agentúry za základe dohody o vykonaní práce, pričom bol zamestnaný aj ako zamestnanec s pravidelným príjmom, teda bol spôsobilý si nájsť a vykonávať prácu z príjmu ktorého si mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokoch si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, závažnejším spôsobom - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. a s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona sa zároveň zrušuje výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/6/2017 zo dňa 20.01.2017, právoplatný dňa 20.01.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj poklad.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 10.12.2015 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 570/15/1106-10 na obžalovaného C. F. za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkýň H. J. a E. F., oboznámením listinných dôkazov, rodným listom, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/6/2017, rozsudkom a uznesením Okresného súdu Malacky sp. zn. 9P/40/2014, potvrdeniami o zaplatení, odpisom registra trestov, správou o povesti a správami o priestupkoch.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa cíti byť nevinný, nakoľko chce dodatočne plniť dlh na výživnom a žiadal o poskytnutie lehoty na dodatočné splnenie vyživovacej povinnosti. Uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi C.. Dlžná suma uvedená v obžalobe je pravdivá, súhlasí s ňou, ani po podaní obžaloby na výživnom nič neuhradil z dôvodu, že nemal finančné prostriedky, ale dal nejaké peniaze svojej matke s tým, aby ich dala matke dieťaťa H. J., výšku sumy si však nepamätá. Uviedol, že matka maloletého dieťaťa s ním nekomunikuje, blokuje aj jeho telefonické hovory. Požiadal o poskytnutie časového priestoru na poukázanie finančných prostriedkov synovi, nakoľko si konečne našiel prácu a jeho priateľka je ochotná mu finančné prostriedky požičať.

Na ďalšie hlavné pojednávanie konané dňa 01.02.2017 sa obžalovaný nedostavil, neúčast' neospravedlnil. Súd preto podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Svedok H. J. (matka maloletého dieťaťa) na hlavnom pojednávaní uviedla, že je bývalou partnerkou obžalovaného, v súčasnosti už ich partnerský vzťah netrvá. Uviedla, že dlh na výživnom tak, ako je uvedené v obžalobe je správny, pričom od decembra 2015 obžalovaný aj naďalej neprispieva na výživu dieťaťa, s dieťaťom sa ani nekontaktuje. S dieťaťom sú v kontakte rodičia obžalovaného, ktorí sa so svojim vnukom pravidelne stretávajú, pomáhajú jej aj s výchovou dieťaťa. Otec obžalovaného jej zaslal na účet sumu cca 800 €, pričom sa jedná o peniaze, ktoré dali starí rodičia svojmu vnukovi, nejednalo sa o výživné vyplatené za syna (obžalovaného). Uviedla, že dlh na výživnom ku dňu 01.02.2017 predstavuje sumu 2.630,- €.

Svedok E. F. (matka obžalovaného) na hlavnom pojednávaní uviedla, že má vedomosť o vyživovacej povinnosti svojho syna voči maloletému C. F., pričom jej syn si svoju vyživovaciu povinnosť neplní dlhodobo. Vie o tom, pretože je v kontakte s matkou maloletého dieťaťa a snaží sa jej spoločne s manželom pomáhať pri výchove ich vnuka. Uviedla, že spoločne s manželom požiadali matku dieťaťa, aby založila ich vnukovi účet, kam zaslali finančné prostriedky vo výške 1.000,- €. Taktiež vnukovi prispievajú pri rôznych sviatkoch, s vnukom sa pravidelne stretávajú. Finančné prostriedky zaslali ako starí rodičia sami za seba, sa svojho syna (obžalovaného) nič neplatili, ani jej syn nedal finančné prostriedky, ktoré by mala odovzdať ako výživné.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 9P/40/2014-63 zo dňa 29.04.2015, právoplatným dňa 26.05.2015, v spojení s opravným uznesením č.k. 9P/40/2014-71 zo dňa 02.07.2015, bol obžalovaný

zaviazaný prispievať na výživu maloletého C. F., nar.01.08.2011 sumou 120,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky H. J., počnúc 01.07.2014.

Z ďalších listinných dôkazov súd poukazuje na potvrdenia o úhradách výživného, rodný list mal. C. F., potvrdenie o návšteve škôlky, správy o povesti, správu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o priestupkoch a odpis z registra trestov.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1
b) závažnejším spôsobom konania.

Závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu okrem iného po dlhší čas.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného. Podľa názoru súdu obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože bolo preukázané, že obžalovaný ako otec oprávneného dieťaťa C. F., nar. XXXX, si neplnil vyživovaciu povinnosť, hoci mu táto vyplývala zo Zákona o rodine a výška ktorej vyživovacej povinnosti mu bola určená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 9P/40/2014 zo dňa 29.04.2015, čím za obdobie od mesiaca júl 2013 až doposiaľ (do vyhlásenia rozsudku) spôsobil dlh na výživnom vo výške 2.630,- €. Skutok tak ako je popísaný v obžalobe bol preukázaný výpoveďou obžalovaného, ktorý sa priznal k neplneniu vyživovacej povinnosti, avšak žiadal o poskytnutie lehoty na dodatočné splnenie si svojej povinnosti, ďalej výpoveďami svedkýň H. J. a E. F., tiež listinnými dôkazmi, predovšetkým právoplatným rozhodnutím súdu určujúcim obžalovanému plniť vyživovaciu povinnosť v ňom určených sumách.

Zavinenie obžalovaného, a tým aj vznik jeho trestnej zodpovednosti súd vzhliadol v tom, že obžalovaný nevyvinul dostatočné úsilie upraviť si svoje zárobkové pomery tak, aby vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi riadne plnil, a aby táto povinnosť zaplatiť výživné neostala len v rovine prísľubov spoliehajúc sa náhodný zdroj finančných prostriedkov, ako v prípade občasných brigád či krátkodobých zamestnaní. Konanie obžalovaného súd vyhodnotil podľa § 15 písm. b) Trestného zákona ako úmysel nepriamy, nakoľko obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem spoločnosti na ochrane svojich občanov pri plnení vyživovacej povinnosti a bol uzrozumený s následkom. Zákonnú vyživovaciu povinnosť si teda obžalovaný neplnil vedome.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pretože bolo preukázané že obžalovaný úmyselne, najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil si zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas, preto súd kvalifikoval skutok podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Keďže neplnenie vyživovacej povinnosti trvalo aj po podaní obžaloby dňa 10.12.2015, súd upravil skutkovú vetu rozsudku a upravil výšku dlžného výživného do momentu vyhlásenia rozsudku, keď od podania obžaloby, kedy obžalovaný dlhoval 950 € uplynulo do vyhlásenia rozsudku 14 mesiacov, súd k dlžnej sume pripočítal sumu 1.680 € (120 € x 14 mesiacov = 1.680 €), t.j. ku dňu vyhlásenia rozsudku bol obžalovaný povinný zaplatiť sumu 2.630 €. Súd len poznamenáva, že do dlžného výživného nezapočítal 1 deň mesiaca február 2017, nakoľko splatnosť výživného za mesiac február ku dňu vyhlásenia rozsudku ešte nastala, táto nastane až uplynutím 15. dňa v mesiaci.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti,

poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol 4 krát súdne trestaný. Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T/6/2015 zo dňa 18.03.2015, právoplatným dňa 03.07.2015, bol obžalovaný odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 3 mesiace podmienene, s určením skúšobnej doby v trvaní 2 roky a 6 mesiacov do 11.08.2017. Trestnej činnosti sa obžalovaný v danej trestnej veci teda dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Ďalej súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/6/2017 zo dňa 20.01.2017, právoplatným dňa 20.01.2017, mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienene vo výmere 6 (šesť) mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zo skutku spáchaného obžalovaným ako aj z vyššie uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že obžalovaný spáchal trestný čin skôr (splatnosť výživného je vždy k 15. dňu v mesiaci), ako bol Okresným súdom Malacky trestným rozkazom sp. zn. 0T/6/2017 zo dňa 20.01.2017 vyhlásený odsudzujúci rozsudok (trestný rozkaz) za iný jeho trestný čin. Terajšia trestná činnosť sa teda zbieha s ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného, a to s trestným činom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného poriadku bol súd povinný zistiť a prihliadnúť na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť priznania a ľútosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Pomer uvedených okolností je 1:1.

Nakoľko obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia, s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona bolo vylúčené uložiť odsúdenému podmienene trest odňatia slobody, čo však nevyklúčovalo možnosť uložiť aj iný druh tzv. alternatívneho trestu. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obžalovanému v čase skutku plynula skúšobná doba podmienene odsúdenia trestu odňatia slobody za iný trestný čin majetkového charakteru a pokiaľ si obžalovaný túto skutočnosť dostatočne neuvedomoval a mal k nej ľahostajný postoj, bolo by v rozpore s účelom trestu obžalovanému uložiť iný druh trestu, ako nepodmienený trest odňatia slobody. Súd teda vzhľadom na povahu trestného činu i predchádzajúce odsúdenie obžalovaného dospel k záveru, že na naplnenie účelu deklarovaného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, je potrebné uložiť obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, nakoľko predchádzajúce podmienene odsúdenie sa minulo účinku, keď obžalovaný sa opätovne dopustil trestného činu, a to v skúšobnej dobe. Ďalej je zo skutku spáchaného obžalovaným ako aj z vyššie citovaných rozhodnutí zrejmé, že obžalovaný spáchal trestný čin skôr (splatnosť výživného je vždy k 15. dňu v mesiaci), ako bol Okresným súdom Malacky trestným rozkazom sp. zn. 0T/6/2017 zo dňa 20.01.2017 vyhlásený odsudzujúci rozsudok (trestný rozkaz) za iný jeho trestný čin. Terajšia trestná činnosť sa teda zbieha s ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného, a to s trestným činom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona. Podľa zásady uvedenej v § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest plniť nielen represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život. V rámci prísnejšej trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v § 207 ods. 3 Trestného zákona, ktorá je 1 až 5 rokov, súd s prihliadnutím na závažnosť konania obžalovaného, na následky trestného činu a spôsob spáchania trestného činu, uložil

obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, čo je pri spodnej hranici trestnej sadzby. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený súhrnný trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovaného a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivejšie zväží následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom, pričom trest odňatia slobody v tejto výmere nezasiahne neprimerane do života obžalovaného v zmysle straty pracovných návykov a možnosti zaradenia sa do práce, ani neohrozí plnenie jeho vyživovacej povinnosti.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, s poukazom na ust. § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd zároveň rozhodol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. o zrušení výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/6/2017 zo dňa 20.01.2017, právoplatný dňa 20.01.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj poklad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Trestnosť činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu, a tiež ak úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poskytol oprávnenému náhradné výživné podľa osobitného predpisu v plnej výške podľa rozhodnutia súdu o výživnom, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uhradil náhradu za poskytnuté náhradné výživné, skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu.